

Verdienstelijke fokker:

Tim Cordemans

Tekst: Jo De Roo | Foto's: Dirk Caremans

In onze reeks over verdienstelijke fokkers gaan we deze keer op de koffie bij het gezin Cordemans-Thiry. Veel fokkers dromen ervan om ooit eens een goedgekeurde hengst te fokken. Bij Tim werd zo'n droom al twee keer gerealiseerd. Zowel Pifte Van Het Houtemhof als Va Va Voom werden als dekhengst bij BWP goedgekeurd. Het wordt nog straffer wanneer we erbij vertellen dat ze allebei werden gefokt uit dezelfde moeder, Farahdiba Van Paemel. "Als kleine fokker waren de goedkeuringen grote momenten.", vertelt een bescheiden Tim.

Tim Cordemans (°1983) woont samen met Sofie Thiry en is vader van Cas en Luz. Hij verdient zijn boterham als stukadoor. Paarden lopen als een rode draad doorheen zijn vrije tijd. Hij is o.a. bestuurslid van het BWP-gewest Tienen. "In BWP ervaar ik kameraadschap. We organiseren als vrienden onder elkaar evenementen, zoals bijvoor-

Tim Cordemans fokte al twee goedgekeurde hengsten.

beeld de BWP Fokkerijdag en het vrij springen in Tienen. Ons bestuur huldigt tevens verdienstelijke fokkers. Ikzelf werd door BWP in de bloemen gezet toen Va Va Voom werd goedgekeurd. Dat is leuk."

Tim kreeg de paardenmicrobe te pakken via zijn moeder. "Mijn ouders hadden enkele paarden of pony's, puur creatief. Ze kochten af en toe een pony of paard op de paardenmarkt in Blanden. Mijn moeder, Jeanine Baeb, gaf les in de manège Meerdaalhof in Oud-Heverlee. Als kind vertoefde ik daar vaak tijdens de schoolvakanties. Ik maakte er o.a. ponywandelingen in de bossen."

"Onze kinderen zijn actief in de ponyclub van mijn geboortedorp Haasrode. Mijn moeder is commandant in deze club." Woorden van lof voor zijn moeder: "Ik heb veel steun aan haar. Als ik uit werken ben, houdt zij onder meer de drachtige merrie in het oog. Ze leeft ervoor. Ze plaatst een babyfoon in de geboortestal en gaat direct kijken van zodra er alarm is."

Tim fokt jaarlijks één veulen. Zijn eerste fokte hij in 2012, uit een merrie die hij had geleend van een kameraad voor wie hij enkele paarden reed. "Dat paard is iets te klein gebleven en heb ik uiteindelijk verkocht." Tim oogstte meer succes met Farahdiba Van Paemel, een dochter van BWP-ambassadeur Cicero van Paemel. "Ik heb haar bij Nick Van Laer gekocht

toen ze twee jaar was. Ik volgde les bij Nick. Jelle Limbourg kwam er over de vloer met Farahdiba en zei 'interesse om haar te kopen?' Na verloop van tijd kocht ik haar en heb ik haar vervolgens opgeleid. Ik heb met haar tot in LRV-klasse Zwaar gesprongen."

Hoe was Farahdiba onder het zadel? Tim, ogenblikkelijk en al lachend 'heel speciaal'. "Heel heet. Ze kon hoog en heel goed springen, maar wou altijd te snel naar de overkant van de hindernis. Drie galopsprongen voor een hindernis bokte ze nog eens en maakte ze een speciaal geluid om daarna de sprong te maken. Ze heeft mij ooit een keer tijdens een wedstrijd uit het zadel gelicht en nadien nog zonder ruiters over drie hindernissen gesprongen. Stoppen stond niet in haar woordenboek. Een merrie met veel bloed."

Tim fokte uit haar Pifte en Va Va Voom, tot dusver zijn mooiste fokkerijsuccessen. "Ik kruiste Farahdiba met Iron Man Van De Padenborre, een hengst waarvan Kurt Asselberghs mede-eigenaar was. Uit deze kruising werd Pifte Van Het Houtemhof geboren, door mij gefokt met als doel er later mee te springen. Kurt en ik lieten Pifte eens springen in vrijheid bij Ive Tonnet. Ive vroeg toen direct of ik Pifte wou verkopen. Kurt en Ive kochten Pifte en lieten hem bij Peter Goossens klaarmaken voor de BWP-hengstenkeuring." Met succes, want de hengst werd goedgekeurd. Hij is in ei-

gendom van De Zuuthoeve en springt inmiddels op 1m40-niveau onder het zadel van Stijn Schuurmans.

De tweede BWP-goedgekeurde zoon van Farahdiba heet Va Va Voom, een zoon van Piece Of Cake M. "Brecht Bille heeft Va Va Voom dit jaar uitgebracht in de hengstencompetitie voor 4-jarigen. Va Va Voom is bloedgemaakt. Een echt sporttype. Kurt Asselberghs was mede-eigenaar. Kurt en ik hebben de hengst voorgesteld op de keuring en hem via de BWP Top Stallion Auction verhandeld. Uit Farahdiba heb ik nog Ada Van De Houtemhoeve, een 2-jarige dochter van Gancio Van 't Smisveld. Ik fok nog steeds met Farahdiba. Ze is 20 jaar, maar ziet er nog steeds goed uit. In de weide is zij de bazin. Ze heeft veel hardheid. Ik heb haar nog nooit zien manken."

Hoe maak je de partnerkeuze voor jouw fokmerrie? "Ik maak voor mezelf uit welke hengsten ik tof vind. Eerlijk gezegd, ik gok een beetje. Vorig jaar heb ik Rocco Van De Bisschop gekozen. Hij is gestationeerd bij Ben Thiry, die hier vlakbij woont. Rocco springt goed en Ben is een kameraad van mij. Om diezelfde redenen (lees: kameraadschap en goed springen) heb ik bijvoorbeeld ook Gancio gebruikt. Mijn fokmerrie draagt zelf haar veulen. Eens het veulen geboren is, mag het bij mij opgroeien." Tim laat zijn tweejarige enke-

vervolg op pagina 42

Tim: Het feit dat ik ruiter ben, is een voordeel voor mij als fokker. Ik denk niet dat ik zou fokken als ik geen ruiter zou zijn.

le keren springen in vrijheid. "Ze steken er iets van op. Ze worden dan eens geladen, komen op andere locatie en komen in de hand. Met BWP-Tienen organiseren we trouwens zelf ook een wedstrijd vrij springen."

Hoe schat je het belang van de moeder in? "Persoonlijk hecht ik daar veel belang aan. Vroeger werd er bij manier van spreken met om het even welke merrie gefokt. Het is belangrijk dat een fokmerrie bepaalde kwaliteiten heeft." Wat geeft Farahdiba door? "Bloed en een mooi type. Het bloed heeft ze volgens mij meegekregen van Skippy II, die de vader is van haar moeder." Hoeft een fokmerrie in de sport te hebben gepresteerd? "Als dat het geval is, dan is dat een voordeel omdat je dan weet wat ze al dan niet in haar mars heeft. Het stamboekpapier alleen volstaat niet."

"Ik heb meer dan 10 jaar een merrie van mijn moeder onder het zadel gehad, genaamd Gazelle Van Het Pallieterhof (v. Denver). Ik heb met haar LRV-cross gereden en in klasse Zwaar gesprongen. Ze heeft een stokmaat van 1m58 en bijzonder veel temperament. Telkens ik haar startte in een cross, zette ze haar oren naar voor en schoot ze uit de startblokken. Ze had geen probleem met de tijd. Op wedstrijd was ik vaak de enige die binnen de tijd arriveerde. Ik behaalde met haar ooit de 3e plaats nationaal in klasse Midden. Ik

mocht haar van mijn moeder niet uitbrengen in klasse Zwaar. Ik probeerde haar meermaals duidelijk te maken dat er weinig verschil was tussen Midden en Zwaar, behalve de tijd. Het mocht niet baten. Gazelle wordt nu bereden door Cas. De merrie is 19 jaar. Ze hebben in LRV-middens veel fans." Tim, al lachend 'Ik hoor vaak zeggen dat hij beter rijdt dan zijn vader'.

Wat zijn jouw mooiste successen als ruiter? "Algemeen gesproken probeer ik steeds een paard te hebben waarmee ik in klasse Zwaar kan springen. Ik heb nog geen nationale titel behaald. Tijdens de afgelopen winter heb ik bijvoorbeeld met Obama vijf keer indoor foutloos gesprongen. Met Obama heb ik in Zwaar al eens gewonnen. Ik heb in mijn carrière als LRV-ruiter al een 35-tal paarden bereden."

"Het feit dat ik ruiter ben, is een voordeel voor mij als fokker. Ik denk niet dat ik zou fokken als ik geen ruiter zou zijn. Kweken om te verkopen is niet aan mij besteed. Veel fokkers bieden hun producten te koop aan via veilingen. Een veulen met een pedigree van hier tot in Tokyo is geen garantie op een goed springpaard later. Zo simpel is het niet. Gelukkig maar want in dat geval zouden enkel kapitaalkrachtige mensen de beste paarden hebben. Af en toe moet ik eens een paard verkopen want paarden houden, verzorgen en

sport laten lopen kost geld." Al grappend 'en mijn oude vrachtwagen draaiende houden'. Elk jaar bied ik al bibberend mijn vrachtwagen aan ter keuring. Tijdens de winter rijden we soms drie keer per week met de vrachtwagen geladen met paarden naar Oud-Heverlee om er te gaan oefenen."

Tim fokt paarden met het oog op de toekomst, zijnde zijn kinderen Cas en Luz, die allebei onder LRV-vlag Haasrode Blanden rijden. "Ze krijgen les van Kim Thiry." Hun mama, Sofie, geeft les in doorstroom ASO onderwijs, van het 3e tot en met het 6e middelbaar. Ook zij heeft paardgereden: "Ik heb bij LRV Orsmaal gereden, zowel springen als dressuur. Gaston Thiry was er toen commandant. Ik ben begonnen rijden toen ik 12 jaar was. Na de geboorte van onze dochter Luz, was er steeds minder tijd voor het paardrijden. Ik help nu de kinderen wanneer ze op tornooi gaan, door bijvoorbeeld de pony's op en af te zadelen. Het is fijn dat we het LRV-gebeuren actief als gezin samen kunnen beleven. We installeren op wedstrijd onze picknicktafel en genieten van het samenzijn." Tim vult aan: "Eventing is ook leuk, omdat we dan met drie disciplines bezig zijn. Ik heb ooit eens drie paarden meegenomen naar een LRV-cross. Dat was vermoeiend en net iets te veel." Met een knipoog, 'en dan had ik zelfs geen tijd om eens iets te gaan drinken in de tent.'

Sofie: "Bij LRV is er veel kameraadschap. Ouders of grootouders supporteren er niet alleen voor hun kinderen of kleinkinderen, maar kijken ook naar de prestaties van andere deelnemers." Tim: "Om het betaalbaar te houden, moeten LRV-verenigingen activiteiten organiseren om inkomsten te genereren. De helpende handen zijn vrijwilligers. Het wordt steeds moeilijker om vrijwilligers te blijven motiveren. Mijn ouders steken allebei hun schouders onder een ponyclub, maar wat als ze ermee stoppen?" Een bijkomende uitdaging: "Er zijn veel mensen met pony's die geen ponymensen zijn."

Werken als stukadoor, jaarlijks een veulen fokken, bestuurslid van BWP-Tienen, actief lid bij LRV-Haasrode Blanden, paarden opleiden, een gezin. Wanneer slaap je? "Weinig. Tijdens het weekend steek ik daarenboven een handje toe bij een warme bakker. Ik doe er de patisserie. Ik heb de opleiding bakker genoten." Al lachend 'het is door Kurt dat ik als stukadoor werk, en niet als bakker.' Tim is met andere woorden een bezige bij. "Ik heb graag veel om handen."

Je hebt al twee goedgekeurde hengsten gefokt. Is er nog een ultieme droom? "Een paard fokken dat op hoog niveau springt, zou leuk zijn. Of zelf het ver brengen met een zoon of dochter van Farahdiba." Het zou de kers op de taart zijn, om in bakkersterminologie te blijven.